

ROK MINISTRANTŮ SE SVATÝM DOMINIKEM SAVIEM

Ahojte služebníci 😊

minule jsme si řekli, jak se jmenují ministranti, kteří nesou kadidelnici a loďku, na dvě části, kdy se používá kadidlo během mše sv. Dnes si povíme o posledních dvou částech. Na konci vás čekají otázky. Tak ať se daří při práci ;-).

3. po přinášení darů

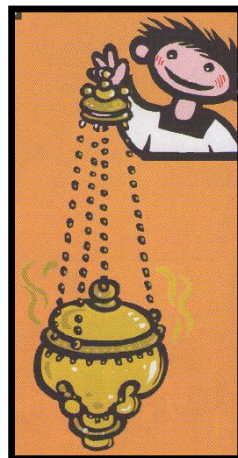
Po přečtení přímluv, ministranti starající se o kadidlo jdou do sakristie a tam si připraví kadidelnici a loďku. Následuje přinášení darů, kterými začíná BOHOSLUŽBA OBĚTI.

Po přípravě darů následuje mytí rukou. Když je při mši svaté kadidlo, tak kadidla se používá před mytím rukou. Turiferář s navikulářem přistoupí ke knězi, ten nasype kadidlo na uhlíky. Předáme mu kadidelnici (pokud je jáhen, tak jáhnovi), odstoupíme a kněz okouří oltář – obětní stůl.

Poté co kněz okouří obětní dary, přistoupíme k němu, turiferář odebere kadidelnici, odstoupí od kněze, oba se mu ukloní a okouří ho. (pokud je jáhen okouřuje jáhen)

Okouřování se provádí takto: Turiferář chytne pravou rukou (je-li pravák) kadidelnici těsně nad vrškem nádoby za řetízky. V ministrantské terminologii se říká: „*tříkrát dva*“, tedy *tříkrát po dvou* „*vyšvihnutích*“ kadidelnice, ale ne aby to švihlo pana faráře do obličeje, nebo aby se kadidelnice najednou ocitla na lustru kostela.

Okouřujeme přímo směrem ke knězi „*tříkrát dva*“ úhozy kadidelnice o řetízky. Potom se knězi opět ukloníme a jdeme před obětní stůl okouřit lid. Přijdeme před lid, ukloníme se a okouřujeme. Poprvé střed, podruhé doleva (když uděláš doprava, nic se neděje) a potom doprava. Pokloníme se a odcházíme do sakristie. (pokud je jáhen, okouřuje jáhen)

4. při proměňování

Když začíná eucharistická modlitba, máme jich několik, ale nejčastěji se používá třetí. Následuje po zpěvu *Svatý, svatý* a začíná slovy: „*V pravdě jsi svatý Bože, a právem tě chválí všechno, co jsi stvořil...*“ Při těchto slovech vyjdeme pomalu ze sakristie. Dále

kněz pokračuje slovy: „*Proto tě, Otče, pokorně prosíme, posvět' svým Duchem tyto dary...*“, poklekne před obětním stolem.

Nyní kněz pozvedá velkou hostii – Tělo Kristovo – okuňujeme. Zase podle zvyků, ale většinou třikrát tři nebo třikrát dva.

Pak okuňujeme při pozdvihování kalicha s Krví Kristovy stejně jako u Těla Kristova. Při slovech kněze: „*Tajemství víry*“ se zvedneme, ukloníme se a odcházíme do sakristie. Tím služba s kadidlem končí a vrátíme se mezi ostatní ministranty.

Použití kadidla krásně odkazuje na mnohotvárnou přítomnost Krista v liturgii: v eucharistii, v osobě kněze, ve shromážděném lidu, v symbolu oltáře. Kadidlo při přípravě darů by snad (s ohledem na jeho franský středověký původ), ačkoli to tak současné liturgické knihy neříkají, mohlo být také chápáno jako znamení očištění: očištění darů, které mají být proměněny, oltáře, na který má sestoupit moc Ducha svatého, předsedajícího kněze a koncelebrantů, kteří mají přinést oběť, lidu, za nějž má být oběť přinesena a který na ní svou příslušností ke Kristu má mít podíl. Na základě středověkých modliteb, které doprovázely žehnání kadidla, je okuňování také možné chápat jako vyjádření podílu na posvátné Boží moci, která zahaluje dary a oltář, podílu na němž mají právo také všichni přítomní, a k nimž je tedy proto také vonný dým přinášen.

Otázky: (správná odpověď 10 bodů)

- 1. *Jakým způsobem okuňujeme kněze a lid?***
- 2. *Jakým způsobem okuňujeme při proměňování?***
- 3. *Kdy ve mši svaté končí služba s kadidlem.***

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, www.liturgie.cz